

ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถ
ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Effects of Synectics Instructional Model on Learning Achievement
and Creative Writing Ability of Grade 11 Students

(Received: April 7, 2020; Revised: August 31, 2020; Accepted: September 28, 2020)

กิตติกุล แก้วกาหลง^{1*} ดนิตา ดวงวิไล²

Kittikul Kaewkalong^{1*} Dhanita Doungwilai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 34 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน รวมจำนวน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.27 - 0.65 ค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.27-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบอัตนัย จำนวน 2 ชุด ชุดละ 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 4) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.79 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t - test (Dependent Sample)

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Faculty of Education, University of Mahasarakham

* e-mail: nachuak.pit2563@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Faculty of Education, University of Mahasarakham

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop Thai language lesson plans by using synectics instructional model which develop the learning achievement and creative writing ability of grade 11 students to meet the criteria of 80/80; 2) to compare the creative writing ability and the learning achievement of grade 11 students before and after treatment; and 3) to study the satisfaction level of grade 11 students through synectics instructional model. The samples of this research were 34 students from grade 11 of Nachuak Pittayasan School, Nachuak, Mahasarakham, the Secondary Education Service Area Office 26, the second semester-the academic year 2019. The samples were observed by cluster random sampling technique. There were 4 instruments used for collecting data included 1) 12 lesson plans of synectics Instructional model which develop creative writing ability of grade 11 students, 2) Achievement test, multiple-choice, 5-choice, 30 items, with difficulty (p) equal to 0.27- 0.65, classification power (B), item 0.27-0.70 and with a tight confidence 0.86, 3) creative writing ability test of grade 11 students of 2 sets, which included 4 questions. The reliability value was 0.89, and 4) the five-level rating scale satisfaction questionnaires through synectics instructional model consisted of 15 items. The validity value of the data was 0.79.

The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Sample). The results of the research revealed that:

1. Thai language lesson plans of creative writing ability for grade 11 students through synectics instructional model met the criteria at 82.92/80.49 of efficiency value.
2. The creative writing ability and learning achievement of grade 11 students through Thai language lesson plans of synectics instructional model showed that after treatment, it was significantly higher than before treatment at .05 level.
3. The grade 11 students were satisfied with Thai language lesson plans of synectics instructional model at the highest level ($\bar{X} = 4.60$).

Keywords: Synectics instructional model, Learning achievement, Creative writing ability

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 จึงส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตในสังคมอย่างทั่วถึง แม้กระทั่งการศึกษาในยุคปัจจุบันก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยอยู่ตลอดเวลาตามวิถีทางสังคมมนุษย์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ไร้ขีดจำกัดโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน ซึ่งทักษะสำคัญจำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ 3R7C ได้แก่ 1) สามารถอ่านออก 2) สามารถเขียนได้ และ 3) มีทักษะในการคำนวณ (วิจารณ์ พานิช, 2555 : 18-29) การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนา เนื่องจากการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งของการเรียนภาษาและการศึกษาเล่าเรียน เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและประสบการณ์ระหว่างกันและกัน (สุทธิวรรณ อินทะกนก, 2559 : 4) ซึ่งการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยมิได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น อิสระที่จะคิดรูปแบบให้แปลกใหม่แตกต่างไปจากแนวคิดที่มีอยู่ มีความน่าสนใจ ไม่ซ้ำแบบใครให้เกิดผลงานที่มีคุณค่าทางความริเริ่มอย่างเด่นชัด ซึ่งเรียกว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2557 : 30)

การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นจำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเทคนิคที่สามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ดังแนวคิดของวิลเลียม กอร์ดอน (Gordon, 1961 : 5-6) ที่เป็นผู้คิดค้นกระบวนการซินเนคติกส์ กล่าวว่า เป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในความเหมือนที่แตกต่าง โดยมีจุดประสงค์หลัก คือ การอุปมาเปรียบเทียบ แนวทางนี้มักใช้กับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นรายกลุ่ม และเป็นแนวทางที่สามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ต่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน (ทิตินา แคมมณี, 2546 : 250-251) ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นอุปมาแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นอุปมา

คำคู่ขัดแย้ง ชั้นที่ 5 ชั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และชั้นที่ 6 ชั้นการนำความคิดมาสร้างงาน

ในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ จึงได้มุ่งเน้นพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการเขียนของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดไว้ แต่ยังคงพบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะและความสามารถในการเขียนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเขียนต่ำ ดังรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา พ.ศ. 2559 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังขาดความสามารถในการเขียนได้แก่ ขาดความคล่องแคล่ว ขาดการฝึกฝนขั้นตอนการเขียน ความชำนาญในการเลือกใช้ถ้อยคำ การสรรคำ และการเขียนสร้างสรรค์ (โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์, <https://nachuakpit.ac.th/>, 2561) นอกจากนี้ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะและความสามารถในการเขียนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำลงแล้ว ยังส่งผลให้ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาไทยต่ำลงเช่นกัน ดังรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 รายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 42.03 ซึ่งผลคะแนนต่ำลงจากปีการศึกษา 2560 และคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ เมื่อพิจารณาเป็นสาระ พบว่า สาระที่ควรเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่ 1) สาระการเขียน 2) สาระการอ่าน 3) สาระวรรณคดีและวรรณกรรม 4) สาระหลักการใช้ภาษา และ 5) สาระการฟัง การดู และการพูด ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>, 2562)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียน เพื่อมาพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการคิดสร้างสรรค์และการคิดขั้นสูงจนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ

ซินเนคติกส์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สารด้านการเขียนในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ม.4-6/1 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน ม.4-6/2 เขียนเรียงความ ม.4-6/3 เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ม.4-6/5 ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนา งานเขียนของตนเอง ม.4-6/6 เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง ม.4-6/7 บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่าง สม่าเสมอ และ ม.4-6/8 มีมารยาทในการเขียน
2. ขอบเขตด้านระยะเวลา
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 26 รวมนักเรียน 270 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/1 จำนวนนักเรียน 34 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

3.2 ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.2.3 ความพอใจของนักเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน รวมจำนวน 12 ชั่วโมง

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.27-0.65 ค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.27-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบอัตนัยจำนวน 2 ชุด ชุดละ 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

4.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.79

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สรุปผลดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การทดสอบ		คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	p-value
ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ก่อนเรียน	16	34	6.09	1.19	6.53	1.02	37.25*	0.0000
	หลังเรียน	16	34	12.62	1.86				
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ก่อนเรียน	30	34	12.50	2.89	12.15	1.62	43.81*	0.0000
	หลังเรียน	30	34	24.65	2.04				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 6.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.86 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.89 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 24.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.04 เมื่อเปรียบเทียบจากคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อาษาไทยแบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

การอภิปรายผล

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนา

ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาเนื้อหาที่จะสอน เลือกเนื้อหาและพิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ ขั้นตอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตรคู่มือครู เนื้อหาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แล้วนำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้เหมาะสม นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ยังมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สามารถฝึกให้นักเรียนได้คิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์ทั้ง 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบ แบบตรง ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้งกัน ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน ส่งผลให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการคิดร่วมกัน เป็นกลุ่มตามลำดับของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้มีการคิดริเริ่มโดยใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเองมาเชื่อมโยงในการคิดเพื่อเขียนถ่ายทอด เป็นงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ ดังที่ ทิศนา แคมมณี (2548 : 253) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ว่า จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ นั้นไปใช้ในงานของตนทำให้เกิดความแปลกใหม่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิดและความคิดของผู้อื่นอีกด้วย การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นไปตามแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ที่กล่าวว่าไว้ว่า การเตรียมการสอนอย่างมีระบบช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เผชญู กิจระการ (2544 : 46) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้โดยไม่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพ นอกจากจะไม่มั่นใจในประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงแก่นักเรียนในด้านคุณลักษณะของนักเรียน การหาประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อต่าง ๆ เป็นการหาประสิทธิภาพทั้งเชิงปริมาณและตัวเลข ซึ่งหมายถึง การเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ นำไปสู่การมีคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุสุมา หงษ์ขนิมา (2555 : 87-95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.70/85.90 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ กฤษณา ศิลปะนรเศรษฐ์ (2553 : 103-138) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.79/87.25 และรูปแบบแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.86/91.13

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนที่เรียน ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ และนำความคิดนั้นมาสร้างผลงานได้อย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดประสบการณ์ให้เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวผู้เรียน มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยนำ การเปรียบเทียบ 3 ประการ คือ การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบแบบคู่ขัดแย้งมาให้ผู้เรียนคิดพิจารณา ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเสนอบทเรียนในมุมมองที่ต่างออกไป มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน รู้จักวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียน ดังแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon, 1961 : 6) ที่ได้อธิบายกระบวนการคิดแบบซินเนคติกส์ว่า ให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดแก้ปัญหาด้วย แนวความคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเอง ให้ลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่น หรือเป็นสิ่งอื่น สภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ขึ้นได้ ซึ่งมีวิธีการคิดเปรียบเทียบแบบอุปมาอุปมัยเพื่อใช้ในการกระตุ้นความคิดใหม่ ๆ ไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบแบบตรง การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง วิธีการนี้มีประโยชน์มากเป็นพิเศษสำหรับการเขียน และการพูดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการสร้างสรรคงานทางศิลปะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมจิตร ศรีสุข (2550 : 89) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ ורתัย โรจน์สุกิจ (2556 : 103-104) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากดำเนินการสอนเสร็จสิ้นตามการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้และได้รับการฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ทั้ง 6 ขั้นตอน โดยกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้ผู้สอนได้ออกแบบเนื้อหาสาระความรู้จากเรื่องที่เกี่ยวข้องไปยากเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการฝึกฝนด้วยตนเองและส่งผลไปสู่การมีทักษะที่ชำนาญในที่สุด ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมผู้เรียนจะได้ลงมือเรียนรู้ด้วยตนเองจากใบความรู้ที่ผู้สอนได้ออกแบบขึ้น เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วจะได้รับการฝึกทักษะในด้านการคิดเชิงสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากชุดแบบฝึกทักษะที่ผู้สอนใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ จากกรที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงจากสิ่งที่ยากไปสู่ง่าย และได้ฝึกฝนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยอาศัยกระบวนการสอนของรูปแบบทั้ง 6 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2553 : 252-253) ที่ว่ากระบวนการสอนของรูปแบบทั้ง 6 ขั้นตอน เป็นการนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน จะมุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดโดยไม่ยึดติดอยู่แต่ภายในกรอบ เปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างงานของตน กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่ผู้สอนได้ออกแบบขึ้นเป็นกิจกรรมที่เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริงโดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มผู้สอนมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ และให้การช่วยเหลือนักเรียนในการเรียนและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา โทษันท์ (2561 : 77-79) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย โรจน์สุกิจ (2556 : 103-104) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สามารถฝึกเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบ มีความคิดที่แปลกใหม่ กล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น เกิดแรงจูงใจในการเขียน สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น มีทัศนคติอันดีต่อการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ดังที่

เผชิญ กิจกรรม (2546 : 17) ให้แนวคิดของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน คือ การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับ การตอบสนองเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรทัย โรจน์สุกิจ (2556 : 103-104) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 6 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์จำนวน 6 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ กาญจนา โทจันทร์ (2561 : 77-79) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องบรรยากาศในชั้นเรียน ควรทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระได้แสดงออกทางความคิดโดยใช้คำถามกระตุ้น รวมไปถึงกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้สูงขึ้น
2. เกณฑ์การให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์แต่ละด้านมีรายละเอียดไม่เหมือนกัน ดังนั้นต้องอธิบายหลักเกณฑ์การตรวจให้กับผู้ตรวจอย่างชัดเจน
3. การแสดงความคิดในเชิงเปรียบเทียบช่วงแรก ๆ นักเรียนจะไม่กล้าแสดงความคิด ครูควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจหรือช่วยอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าที่จะแสดงความคิดออกมา

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ

2. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไปใช้ในการสอนทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการอ้างอิง

- กฤษณา ศิลปะนเรศรชษฐ์. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- กาญจนา โทจันทร์. (2561). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- กุสุมา หงษ์บินมา. (2555). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2557). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมนครปฐม.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E1/E2*. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 5(11), 44-51.
- เผชิญ กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์. (2560). *ข้อมูลโรงเรียน*. สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2561, จาก <https://nachuakpit.ac.th/>
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). *ระบบประกาศและรายงานผลสอบโอเน็ต*. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2562, จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>
- สมจิตร ศรีสุข. (2550). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา.
- สุทธิวรรณ อินทะกนก. (2559). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. อุดรธานี: สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- อรทัย โรจน์สุกิจ. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- Gordon, W. J.J. (1961). *Synectics : The development of creative capacity*. New York: Harper & Row.

